

210, som man gaar ud fra vil kunne blive gjort til Genstand for Behandling. Altsaa, de allerfleste af dem skulde have indsat en ny Gane hos Tandlæge Lindhart, og bagefter skulde de saa lære en Tid at tale ude paa Taleinstituttet. Hele den Historie vil koste, foruden de 1,500 Kr. paa selve Finansloven, ca. 4,000 Kr., og selve Ændringsforslaget gaar ud paa at forhøje Bevillingen nøjagtigt med 4,000 Kr. Det er et af de Ændringsforslag, som Finansudvalget har haft megen Betænkelighed ved at gaa ind paa, ikke fordi man i nogen som helst Maade ikke vil være med til at yde Støtte til saadan gratis Behandling af de Børn eller Personer mellem 7 og 18 Aar, der er Tale om — thi det er den Alder, hvori det er bedst at faa indsat en ny Gane —, ikke fordi Finansudvalget ikke gerne vil være med til at yde de Børn eller unge Mennesker den Hjælp, som ligger i at faa en ny Gane og faa lært at tale, men det er jo en ret ny Historie, og det har nogen Betænkelighed saadan uden videre at indrette sig paa gennem en Aarrække at have alle dem, man mener at kunne have samlet, nemlig 15, og i den Anledning at være nødt til, for det første at leje Lokaler og dernæst at anskaffe baade Senge og hvad mere der hører til for at kunne have disse 15 Patienter samtidig, endvidere at forhøje Lønningerne for en Del af Lærerne ved Taleinstituttet og endelig at antage en helt ny Lærer, ja, hvad mere er, det synes endda, at man ingen har kunnet faa, der forstod den Kunst at lære disse Ganespaltepatienter at tale, og at man derfor maa gaa til at lade en uddanne. At sætte hele dette Apparat i Gang, inden man har nogen Klarhed over, i hvilken Grad det vil blive benyttet, er betænkeligt. Disse Patienter kunne nemlig ikke faa Paalæg om at komme ind og lade sig behandle, det er en frivillig Sag, det er kun et Tilbud, der gives dem. Og hvad der yderligere har voldt Betænkeligheder, er dette, at derovre i Silkeborg er en Tandlæge, som, saa vidt Udvalget har kunnet se — og ærede Medlemmer have kunnet gøre sig bekendt med hans Arbejde ved at læse en af denne Tandlæge, Warming, udgiven Pjece — baade har gjort et stort Arbejde for denne Sag og ogsaa har Lærerinder, der have god Forstand paa at give disse Folk Undervisning, ligesom han ogsaa sely forstaar at indsætte ny Ganer. Der kunde derfor være Anledning til at sige: Vi ville give denne Mand Understøttelse til gratis at behandle i hvert Fald de Patienter, der

maatte ønske at komme til ham fremfor at komme her til København. Dette at lægge hele Historien i København, er det samme som at sige til Folk: I kunne nok faa gratis Behandling, men paa den Betingelse, at I skulle gaa til den Tandlæge, som har tilbudt at gøre det gratis her, og I skulle derefter lære at tale paa Taleinstituttet. Det staar ikke i god Samklang med, at det i øvrigt maa være en frivillig Sag. Men Finansudvalget er gaaet ind paa det. Helt at sige nej turde vi ikke. Til Trods for, at jeg havde en vis Lyst til at sige mere om hele denne Historie ovre i Silkeborg, skal jeg baade af Hensyn til Tiden, og da der vil blive Lejlighed til at komme tilbage dertil under Behandlingen af Andragenderne, ikke komme videre ind derpaa nu. Jeg har kun villet udtale min og Finansudvalgets Betænkelighed ved Sagens Ordning paa denne Maade, men skal for Resten slutte med at udtale Haabet om, at det maa vise sig at blive til Gavn for de Folk, der kommer herover, at de baade maa kunne faa lært at tale — det er jo det vigtigste — og blive fri for den Svaghed, som det er at mangle Gane.

Ændringsforslag under Nr. 72, som angaar Tilskud til to Børnehjem, kan jeg gaa let over. Ændringsforslagene under Nr. 73 og 74 kan jeg omtale samlet. De staa i Forbindelse med de saakaldte Lærerkursus, som nu i en Række af Aar have været afholdte for Statens Regning. Jeg gør opmærksom paa, at der i Fjor blev bevilget et Beløb ikke just til Indkøb af, men til Omdannelse af en Ejendom, som Staten havde købt ude i Frederiksberg Alle, og som skulde indrettes til at afholde disse Kursus for Lærere, som jo ere delte i to Afdelinger, de saakaldte korte Kursus og Aarskursus. Det er jo slet ikke noget ringe Beløb, der allerede nu ofres fra Statens Side, det er tæt oppe ved 150,000 Kr., nøjagtigt 148,600 Kr. Hidtil har det været saaledes, at disse Kursus have været afholdte i forskellige Bygninger, i Lokaler, man havde lejet, og det har jo voldt nogen Gene, det har været vanskeligt at holde det gaaende, og der har ogsaa været Mangel paa Plads, saa at en hel Mængde Ansøgere have maattet afvises af Mangel paa Plads. Dette vide vistnok alle Rigsdagsmænd, der jo temmelig sikkert lige saa godt som jeg have haft det Hvert at skaffe en eller flere Lærere Kursus paa Statens Bekostning. Efter at denne Bygning i Frederiksberg Alle var købt, viste det sig, at en anden Bygning i den anden Ende